

Το Νόημα της Ζωής...!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η παραβολή του Σπορέως. Εικόνα δια χειρός Αντωνίου Φίκου

π.Κων.Στρατηγόπουλος

Ποια είναι η έννοια του σπόρου, της οδού και της πέτρας που αναφέρονται στην παραβολή; Ποια είναι η αιτία, που αποτυγχάνει ο άνθρωπος κάθε μέρα;

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του πρωτοπρεσβύτερου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, επάνω στο χωρίο του κατά Λουκάν Ευαγγελίου, κεφάλαιο 8ο, στίχοι 5 έως 15, στα πλαίσια της ερμηνείας του κηρύγματος της Κυριακής, που έγινε την Κυριακή Δ' Λουκά στις 13-10-2013. (floga.gr)

«Η παραβολή του σπορέως που ακούσαμε πριν από λίγο, πολύ γνωστή μεν, αλλά πάρα πολύ ουσιαστική. Και λίγο λέγω με τη λέξη ουσιαστική, γιατί χαρακτηρίζει πέρα από τις βαθιές θεραπευτικές ιδιότητές της για τη ζωή του ανθρώπου, δίνει, με τις λίγες προτάσεις που έχει, ακόμη και το νόημα της ζωής του ανθρώπου, ακόμη και την αιτία της αποτυχίας του. Και προσέξτε, πριν να προσεγγίσω εν ολίγοις την παραβολή αυτή να υπενθυμίσω που είναι από τα λίγα κείμενα τα οποία τα έχει ερμηνεύσει όχι απλώς μόνο η παράδοση της Εκκλησίας μας δια των θεοφόρων Πατέρων, αλλά ο ίδιος ο Χριστός.

Να δούμε για λίγο αυτήν την παραβολή. Έχουν σημασία ακόμη και τα εισαγωγικά λόγια της παραβολής που ακούσαμε.

Εξήλθεν, λέει, να σπείρει κάποιος το σπόρο του. Εξήλθεν. Κατά τη θεολογία των Πατέρων μας, ο Θεός εξέρχεται γι' αυτό γίνεται άνθρωπος. Που σημαίνει, κι όλοι

εμείς εξερχόμαστε, δηλαδή, αν κλειστούμε στον εαυτό μας, αν δεν κάνουμε μία έξοδο όπως κάνει ο Θεός, τότε η ζωή μας θα είναι μία απέραντη πλήξη. Η έξοδος χαρακτηρίζει όλη τη ζωή της Εκκλησίας. Ξεκινήστε από τα κείμενα της Εξόδου της Παλαιάς Διαθήκης και καταλήξτε μέχρι την έξοδο του Χριστού, που έξω της πύλης έπαθε. Να λοιπόν η έξοδος.

Αυτός που σπέρνει το σπόρο εξέρχεται. Η πρώτη πρόταση. Χωρίς αυτήν την έξοδο στη ζωή μας, όλα είναι μια αποτυχία. Και τι κάνει; Σπέρνει ένα σπόρο. Εδώ το θέμα του σπόρου είναι πάρα πολύ ουσιαστικό και πια πέρα από τον Χριστό και οι ερμηνευτές Πατέρες στέκουν να αναλύσουν την έννοια αυτού του σπόρου.

Είπε το κείμενο με τα λόγια του Χριστού ότι, πού εσπάρη αυτός ο σπόρος; Στις καρδιές μας. Κάτι το οποίο σπέρνεται μέσα [μας]. Λένε οι Πατέρες ότι εδώ μέσα κρύβεται η αιτία της ζωής μας. Βλέπετε πώς ένας σπόρος ενός φυτού έχει μέσα όλη τη δύναμη να γίνει κάποιο φυτό, κάποια μέρα αν καλλιεργηθεί. Μέσα σε αυτό το σπόρο κρύβεται όλη η αιτία της ζωής μας. Και λένε οι Πατέρες ότι ο σπόρος είναι να φτάσουμε με το κατ' εικόνα στο καθ' ομοίωσιν του Θεού. Να γίνουμε θεοί. Να γίνουμε άγιοι.

Και εδώ είναι όλη η αιτιολογία της ζωής μας. Αν κάποιος ρωτήσει, γιατί ζείτε; Για να γίνεται άγιοι. Είναι ο σπόρος. Μέσα από αυτό το σπόρο αναφύονται όλα τα χαρίσματα του ανθρώπου. Ο άνθρωπος έχει πολλά χαρίσματα, αλλά χωρίς την αξιοποίηση αυτού του σπόρου τα χαρίσματα αυτά γίνονται δαιμονιώδη.

Πάρα πολλοί άνθρωποι έχουνε πολλά ταλέντα και πολλά χαρίσματα, αλλά χωρίς αυτήν την αξιοποίηση, αυτού του σπόρου, αυτού του δυναμικού, αυτός ο σπόρος θα καταλήξει όχι να γίνει επωφελής, να γίνει αγιαστικός για τη ζωή του ανθρώπου. Και το ξανατονίζω, όλα τα χαρίσματα, μα όλα τα χαρίσματα, τα οποιαδήποτε χαρίσματα του ανθρώπου, χωρίς την αξιοποίηση αυτού του σπόρου του Θεού, καταλήγουν να γίνουν δαιμονιώδη. Γι' αυτό και πολύ σπουδαίοι και πάρα πολύ σοφοί άνθρωποι μπορούν να καταλήξουν να καταστρέφουν τον κόσμο.

Να λοιπόν· εξέρχεται ο σπείρων να σπείρει το σπόρο μέσα στις καρδιές μας. Το λέει το κείμενο. Εν ταις καρδίαις υμών. Και τώρα στη διαδικασία αυτού του σπόρου υπάρχουν κάποιες αιτίες για το πώς καρποφορεί ή δεν καρποφορεί αυτός ο σπόρος. Και εδώ πρέπει να το προσέξουμε πάρα πολύ αυτό το σημείο, γιατί αφορά πάρα πολύ τη ζωή μας. Πώς αξιοποιείται αυτός ο σπόρος ή δεν αξιοποιείται; Προσέξτε, μια αιτία που δεν αξιοποιείται είναι ότι ο σπόρος πέφτει παρά την οδόν, λέει κείμενο. Προσέξτε, οι λέξεις είναι σπουδαίες. Παρά την οδόν. Λένε οι ερμηνευτές Πατέρες, οδός είναι ο Χριστός. Να θυμηθείτε που στην πρώτη Εκκλησία οι χριστιανοί δεν λεγόταν χριστιανοί. Λεγόταν οι εν τη οδώ.

Διαβάστε το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων. Οδός είναι ο Χριστός! Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Αυτός λοιπόν ο σπόρος είναι έτσι δοσμένος για να αξιοποιηθεί μόνο εν Χριστώ. Το είπα πριν από λίγο, χαρίσματα χωρίς τον Χριστό δεν μπορεί να υπάρξουν, γίνονται δαιμονιώδη. Και πέφτουν τα χαρίσματα που ο Θεός τα έδωσε, τι κρίμα, παρά την οδόν. Αξιοποιήστε λοιπόν όχι για να βρείτε ποια είναι τα χαρίσματα, ποια είναι τα ταλέντα σας, να βρείτε πώς αξιοποιείτε αυτόν τον σπόρο. Όλα μετά με τη χάρη του Θεού θα αναφυσούν. Μην πέσουν παρά την οδόν τα χαρίσματα, το ένα χάρισμα να γίνουμε άγιοι. Και όλα μετά θα προκύψουν. Παρά την οδόν πέφτει.

Και μετά έρχεται μια συνέχεια η οποία είναι αλληπάλληλη συνέχεια. Το ένα κείμενο ευρύνεται από το παρακάτω κείμενο. Μια αιτία είναι λέει που μέσα στην πέτρα πέφτει. Καρδιάν καθαράν κτίσον εν εμοί, ο Θεός. Πού πέφτει ο σπόρος; Μέσα στην καρδιά. Δεν υπάρχει η καρδιά η πέτρινη, η λίθινη; Η καρδιά η ανυπάκουη; Η καρδιά που δεν ακούει τον Θεό; Πόσες φορές η καρδιά μας δεν γίνεται πέτρα, ε; Γιατί δεν μπορεί να αξιοποιήσουμε και πάλι τα χαρίσματα του Θεού, που Εκείνος μας έδωσε, τη γη την αγαθή για να αξιοποιήσουμε αυτόν τον σπόρο.

Και η καρδιά μας γίνεται σκληρή. Δεν μιλάμε για σκληροκαρδία; Το λένε και τα κείμενα τα νηπτικά, για σκληροκαρδία. Πολλές φορές λοιπόν, μη εντασσόμενοι μέσα στην αγάπη του Θεού και ανυπακούοντας τις επιθυμίες του Θεού, η καρδιά μας σκληραίνεται και τότε γινόμαστε ανελέητοι και σκληροί, και μπορεί να καταλήξουμε σε δεκάδες εφαρμοσμένες κρίσεις μέσα από τη δική μας ευθύνη πάνω στη ζωή του κόσμου. Και πέρα από αυτό, πέρα από τη σκληροκαρδία, υπάρχουν και πολύ βαθύτερες αιτίες οι οποίες ερμηνεύουν πια [τις κρίσεις].

Το επόμενο κείμενο είναι όλη η νηπτική της Εκκλησίας μας. Προσέξτε τι είπε ο Χριστός. Λέει, οι ηδονές του βίου, ο πλούτος το ερμηνεύει, και η μέριμνα. Τρία πράγματα λέει. Μέσα σε αυτά τα τρία κρύβεται όλη η νηπτική της Εκκλησίας μας.

Πώς οι άνθρωποι καλλιεργούνται διαχρονικώς εν υπομονή για να μπορούν να αξιοποιήσουν τον σπόρο. Είναι οι ηδονές του βίου δοσμένες από τον Θεό, λανθασμένα αξιοποιημένες. Ταυτόχρονα η αγωνία για τον πλούτο, για να ζήσουμε και ο Θεός μάς έδωσε τα απλά δεδομένα για να ζήσουμε.

Οι ηδονές του βίου, ο πλούτος, η επιζήτηση του πλούτου και οι μέριμνες. Το χάσιμο στα πράγματα του κόσμου. Δεν θα ζήσουμε θα πείτε; Θα ζήσουμε. Αλλά να ξέρουμε πώς ζει ο άνθρωπος του Θεού. Εν απλότητι και εν αγαλλιάσει καρδιάς. Και τότε αρχίζει [να καρποφορεί] αυτός ο σπόρος που έχουμε μέσα μας και είναι δώρο του Θεού, είναι καθαρό δώρο, τίποτα δεν κάναμε. Το μόνο που κάνουμε είναι να συνεργήσουμε να μη γίνει η καρδιά μας σκληρή και να μην πέσουμε στην παγίδα των μεριμνών, του πλούτου και των ηδονών. Και τότε αυτός ο σπόρος καρποφορεί.

Το ξέρετε όλοι. Τα παιδιά σας πώς μεγαλώνουν; Τα τραβάτε για να μεγαλώσουν; Έχουνε ένα δυναμικό για να μεγαλώσουν. Βοηθάτε λίγο να τους δώσετε φαγητό και να τα παιδαγωγήσετε. Ο άνθρωπος έτσι καλλιεργείται. Κι όλη η ιστορία της παιδαγωγίας η πολύ δύσκολη, η τραγική σήμερα ιστορία της παιδαγωγίας, το πρόβλημα της κοινωνίας μας σήμερα μπορεί να υπάρχει [να έχει] μια απάντηση μέσα σε αυτό το μέγεθος. Ποια είναι η παιδαγωγία; Να αξιοποιηθεί ο σπόρος που έχουμε μέσα μας και τότε η παιδαγωγία θα γίνει αγλαοφανής, θα γίνει αγιαστική. Και θα καταλήξουμε παιδαγωγούμενοι και τα παιδιά μας να οδηγούνται στην αγιότητα όχι μέσα σε μια τραγωδία του κόσμου.

Εξήλθεν ο σπείρων του σπείραι τον σπόρον... Τι κρίμα που χάνουμε αυτήν την ευκαιρία. Και τον σπόρο τον έχουμε μέσα μας· τόσο εύκολο. Λέω χαριτωμένα πολλές φορές, ξέρεις, αν θες να κάνεις ένα επάγγελμα, είναι πολύ πολύ δύσκολο να γίνεις περιπτεράς. Θα πείτε, πόσο δύσκολο είναι; Λέω, δεν το έχεις μέσα σου, θα κουραστείς, θα μάθεις τα προϊόντα, τις τιμές. Ενώ το να γίνεις άγιος το έχεις μέσα σου. Είναι δωρεά του Θεού!

Ο σπόρος λοιπόν, και εξήλθε. Άρα χρειάζεται μια έξοδος, από την κλεισμένη στο νου μας μιζέρια και εγωισμό μας και χρειάζεται να αξιοποιήσουμε το σπόρο που έχουμε μέσα μας.

Να ευχηθούμε αυτό να λειτουργήσει μέσα στη ζωή μας, και τότε άλλες απαντήσεις θα έχουμε να δώσουμε στις κρίσεις του κόσμου [απ'] όποιες λανθασμένες που ακούμε καθημερινά και τρελαινόμαστε.»

[Κατεβάστε την ομιλία.](#)

Επιμέλεια: [Σοφία Ντρέκου/Αέναη επΑνάσταση](#)

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr